

ÜNNEPI Harangszó

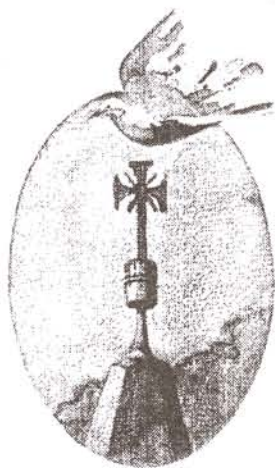

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója
VII. évfolyam 4. szám 2000. augusztus-szeptember

Tartalom:

Jubilate Deo!	1
Medjugorje 2000. augusztus- ban zalaegerszegi szemmel	3
Római Ifjúsági Világtalálkozó	4
Családfesztivál	5
Megjelent? Megjelent!	
Plébániatemplomunk ismertetője	5
Nyári táborok	6-7
A hit örömeiben... Mindszenty biboros lelki portréjához	8
Augusztus hónap szentje: Szent István király	9
Katolikus Nagygyűlés a Kisstadionban	10
Múltunk a reményünk, Krisztus a jövőnk	11
A Titok	11
Szentévi Római Nemzeti Za- rándoklat	12
Hírek a plébánia életéből	12

MEGHÍVÓ

ZALAEGERSZEG
2000. OKTÓBER 15.

Ünnepre készülve

JUBILATE DEO!

Nagy ünnepre készül egyházközségünk. Sok évi előkészület és erőfeszítés után a templom és a plébánia-épület felújításának fontos állomásához értünk. Ugyanakkor büszkékké lehetünk arra is, hogy plébániánk leghíresebb lelkipásztorának szobra is elkészült és méltó helyen emlékezhetünk meg róla. Ennek a kettős ünnepségnek a kapcsán, amely 2000. október 15-én 11 órakor lesz, kérdeztük plébánosunkat, Stróber László apát urat az előkészületekről.

- Ünnepségünkre, melyen megáldják a külsőleg felújított templomot és plébániát, valamint a Mindszenty-szobrot - elkészül a plébániatemplom tetőszerkezetének és külső homlokzatának felújítása. Ezzel befejeződnek-e a munkálatok?

Részben igen. A plébániaépület külső felújítása befejeződött. Az északi homlokzaton a szoborfülkében lévő Nepomuki szent János szobor is megtisztult, az időjárás okozta sérüléseket kijavították és a felületét lekezelték. Úgy gondolom, hogy mindenki meglegedésére végeztük el a feladatokat.

A templomban munkálatai azonban folytatódnak. A padlástér megtisztítása csak ezután következik. A további restaurálás sem marad el, és amit idő hiányában a homlokzaton, illetve a lábazaton nem tudunk befejezni, azok munkái is tovább folynak. Az ünnepséig fákivágás és ültetés van betervezve, valamint térburkolatot kap a Mindszenty-szobor környéke és templomunk déli oldalának rendbetétele is megtörténik.

- Az erre az évre tervezett munkálatokból mi marad el és milyen okból?

Isten segítségével reméljük semmi sem marad el. Sőt, sokkal többet elvégeztünk, mint amit elterveztünk. Pl. a templom ajtóinak kőkereteit is restauráltattuk, a szentély külső homlokzatát zavaró gázvezeték a földbe került, a templomlépcsőt ideiglenesen megerősítjük, hogy megfelelően használható legyen a teljes felújításáig.

- A mozgássérültekre is gondoltak?

A mozgássérültek számára a déli torony bejárata lesz úgy átalakítva, hogy akadály nélkül tudjanak a templomba bejönni és részt venni a szertartásokon.

(Folytatás a 2. oldalon! ➔)

(Folytatás az 1. oldalról! ⇨)

• **Milyen forrásból biztosított a szükséges anyagi fedezet?**

Nagy-nagy köszönettel tartozunk minden adományért, amelyet testvéreink a felújításra adtak, hiszen adományok nélkül nagyon sok munka elmaradt volna, és most nem tudnánk ünnepelni. A sok-sok imát is köszönjük. Isten fizesse meg és áldja meg érte a Kedves Híveket. Nagy hálával tartozunk Zalaegerszeg Város Önkormányzatának is a templom homlokzatának felújítására adott támogatásáért. A tetőfelújítás nagy részéhez a kulturális minisztérium, illetve a Műemlékvédelmi Hivatal biztosította a szükséges összegeket. Hála és köszönet érte.

• **A templombelsőben, a kórus felett meddig lesz még ott az állványzat?**

Várhatóan hosszú ideig. A kórus feletti freskók állapotának a felmérése megtörtént. A pályázatokat kiírtuk, az ajánlatokat az Országos Műemlékvédelmi Hivatal javaslata alapján fogadjuk el, és hozunk döntést a napokban. A nyertessel megkötjük a szerződést. A kórus freskóinak restaurálása előreláthatólag kb. 14 millió forintba kerül. Ezt az összeget a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma biztosítja. Az esetlegesen felmerülő többletköltségeket plébániánknak kell biztosítania. Ebben az esztendőben az injektlást, a freskókat hordozó vakolat rögzítését, illetve a vakolat kiegészítését végzik el, hogy 2001. tavaszán lehessen folytatni a felújítást a freskók javításával. A szentély és a főhajó restaurálása az elkövetkezendő évek feladata lesz.

• **Kik a meghívottak az október 15-i ünnepségen?**

Valóban méltó és igazságos, hogy e nagy munkák után leboruljunk a mindenható Isten előtt és kifejezzük szívbeli hálánkat az Ő jóságáért. Örömmel és hálával akarunk ünnepelni, és ezt szeretnénk megosztani másokkal is. Sok kedves vendéget hívtunk meg. Az ünnepi püspöki szentmise főcelebránsa és szónoka dr. Seregély István egri érsek úr lesz. Ő valamikor templomunk káplánja volt. A meghí-

vottak között van dr. Márfi Gyula veszprémi érsek úr, aki a szoboravatáson mond beszédet. A templommegáldás és a szoboravatás szertartását dr. Konkoly István megyés püspök úr végzi. Reményeink szerint dr. Ladocsi Gáspár tábori püspök úr is jelen lesz szép ünnepünkön.

Régebben itt szolgálatot teljesítő atyákat (plébánosokat, káplánokat) is hívjuk

Az ünnepségünkre nemcsak külsőleg, hanem belsőleg is fel kell készülnünk. Eppen ezért október 13-án pénteken és október 14-én szombaton az esti szentmisék keretében **lelkigyakorlatos** szentbeszédet mond dr. Ladocsi Gáspár tábori püspök úr. Kérjük a Kedves Híveket minél többen vegyünk részt a lelkigyakorlaton. Végezzük el szentgyónásunkat, hogy a tiszta lélek örömeivel ünnepelhessünk.

a jeles eseményre, valamint a városunkban működő szerzetesrendeket és a kerületi esperesség papjait.

Reményeink szerint a meghívott állami vezetők közül eljönnek az ünnepségre: dr. Boros Imre miniszter, Nógrádi László miniszter, Rockenbauer Zoltán miniszter, Zalaegerszeg országgyűlési képviselői, Zalaegerszeg Város Önkormányzatának vezetői. A Magyar Millennium Kormánybiztosa, dr. Nemeskürty István tanár úr avatja fel Mindszenty bíboros szobrát.

De hívjuk mindazokat is, akik tervezésükkel, szakértői tanácsaikkal hozzájárultak e nagy munkához. És itt lesznek a templom és a plébánia restaurálási munkálatainak vezetői is. Újságunkban nem is tudunk mindenkit felsorolni a meghívottak közül.

Az egyházközség nevében szeretettel hívom a Kedves Testvéreket, egyházközségünk és a filiák híveit: egy szívvel-lélekkel mondjunk hálát a mennyei Atyának! De tisztelettel hívjuk városunk minden jóakarátú polgárát is, hisz szépen felújított templomunk és Mindszenty bíboros szobra egyben Zalaegerszeg városának éke, díszé is.

• **A sok meghívott hogyan fér el a templomban?**

A szentélyben a koncelebrálók és az asszisztencia, a padok előtti székeken a név szerint meghívottak, a padokban és a mellék-hajókban a hívek, a kóruson templomunk és a Mindszenty Iskola kórusa kap helyet és kint a templom nyugati és déli részén lesznek azok, akik nem férnek be. Természetesen a templom körül is hallható lesz a szertartás a remélhetően megfelelő kihangosítás segítségével.

• **Az oratóriumokba, a kereszttelő kápolnába és a sekrestyébe kik mehetnek be?**

Ezek a helyiségek a közreműködők számára vannak fenntartva, ott mások nem tartózkodhatnak.

• **Mikor lehet elfoglalni a helyeket?**

A 9 órás szentmise után, 10 órakor. A 10 órás szentmise elmarad. A filiákban és a lelkipásztori szempontból templomunkhoz tartozó területeken is sok helyütt elmarad a szentmise, illetve szombat estére vagy vasárnap estére tevődik át. Kérjük az ottani híveink megértését, sőt azt szeretnénk, ha ez az ünnep az egész plébániaterület híveinek nagy hálaadása lenne.

• **A szertartás végig a templombelsőben lesz?**

Csak eső esetén lesz a templomban, bár a megáldás akkor is kint történik. Jó idő esetén (reméljük az lesz) mise után a papság és az asszisztencia kivonul a templomkülső megáldására. A szoborhoz vonulás a hívekkel együtt a főbejárat és az északi torony alatti bejárat használatával történik. Fegyelmezett vonulást, mozgást kérünk! Kérjük testvéreinket: figyeljenek a rendezők kéréseire és utasításaira. Szeretnénk, ha ünneplésünk méltóságteljes lenne, minden tolongás nélkül, és hogy összeszedetten, a jó Istenre és egymásra figyelve vegyünk részt plébániánk e jeles ünnepén.

Kérjük továbbra is Testvéreink imáját, a még elvégzendő munkák befejezéséért, és azért, hogy ünnepünk szép, örömteli és lélekemelő nap lehessen!

Medjugorje 2000. augusztus 8-12.

„Az ember földi élete zárandoklat” ezzel a gondolattal indult útnak 2000. augusztus 8-án a plébános atya vezetésével plébániánk 68 tagú zárandokcsoportja, köztük 12 gyerek.

Medjugorje Hercegovina egykori eldugott hegyi falucskája ma a környék jelentős települése, ahová a világ számos országából érkeznek folyamatosan a zárandokok. A hely különleges, szinte biblikus légkörét fokozza a sok kő, a gyér növényzet, most, nyáron a tikkasztó hőség.

1981-ben jelent meg itt 6 gyermeknek a Szűzanya. S azóta is minden nap, minden este van jelenés.

A falu és a templom története összefonódik. A 19. század utolsó éveiben építettek itt egy kis templomot, amit Szent Jakab apostolnak, a zárandokok védőszentjének szenteltek. Majd az 1960-as években, a templom leégése után emelték a mai, a falu nagyságához képest kissé túlméretezett épületet. A hely kiválasztott és különleges szerepét ezek a tények csak erősítik.

A csoport programjában az esti megérkezést követő szentmise volt az első. Másnap reggel Siroki Brijekben találkoztunk Zovko atyával, aki a jelenések kezdetekor Medjugorjében volt plébános. Nagyhatású beszédében a jelenések kezdetén átélt élményeit idézte fel, majd korunk problémáiról szólt. Figyelmeztetett bennünket, magyarokat, hogy nem a társadalmi formációk változása hoz újat az életünkbe. Az ebben való hit csak csalódást eredményez. Megújulni csak Istenben lehet.

Medjugorjében több katolikus közösség is megtelepedett az utóbbi években. Ezek közül az egyik az **Élet iskolája**. A közösségben gyógyulni vágyó drogosok élnek

együtt. Egy szarajevói és egy szlovákiai fiatalember beszélt életükről, gyulladásukról. Módszerük az imádság és a munka. Olyan fiatalok jönnek közéjük, akik gyógyulni szeretnének szenvedélybetegsükből és/vagy elvesztették az élet értelmébe vetett hitüket. A közösség célja, hogy újra rátaláljanak erre. Ahogy egyikük fogalmazta: „Nem ismertük a hitet, az imát, az igazságot, az igazi szeretetet. A szer nélkül üresek voltunk, de a nővér (Elvira nővér, a közösség alapítója) segített nekünk hitével és imáival.”

Az Élet iskolája közösségben tett látogatás után a Jelenések hegyére mentünk.

Másnap hajnalban a Krizevác hegyre indultunk. A keresztutat a csoport Magyarorszáért ajánlotta fel. Szavakba nem önthető élmény. A hegy, a csend, a kő, az emberek látványa. A hegy után a Jelenések kápolnájában a szentmisén átélhetjük a krisztusi áldozatot. (Énekeinket hallva egy egri család meg is jegyezte, milyen élet van Egerszegen!)

A program a **Béke Oázisban** folytatódott. Ez a közösség a Szűzanya

kérésére jött létre, hogy a világbékeért imádkozzon. Ő határozta meg életmódjukat, öltözetüket. Úgy élnek, mint az öskeresztények. Napirendjükben az ima a legfontosabb, hetente kétszer böjtölnek. Kápolnájukban lehetőségünk nyílt a csendes imára.

Medjugorjében megtapasztalhattuk Isten különleges kegyelmét, szeretetét, hogy égi Édesanyát ajándékozott nekünk.

Mit kér tőlünk, mit üzen nekünk Medjugorjében a Szűzanya?

„Drága gyermekeim, személyes megtérésre hívlak meg titeket. Ez az idő tiétek. Nélkületek a jó Isten nem tudja megvalósítani tervét. Drága gyermekeim, növekedjétek napról-napra az imádságon keresztül, hogy közelebb jussatok Istenhez!

FEGYVERT ADOK KEZETEKBE GÓLIÁT ELLEN - IME AZ ÖT KŐ:

Ima, Rózsafüzér-szívűl jövő ima
Eucharisztia
Szentírás (Biblia)
Böjt
Gyónás havonta

Szekér Zsuzsanna

Római Ifjúsági Világtalálkozó 2000.

A katolikus egyház tizenötödik alkalommal rendezte meg az ifjúsági világtalálkozót, ezúttal a szent városban, Rómában. II. János Pál 1984-ben vezette be az ifjúsági világtalálkozók gyakorlatát. Ő adja meg a találkozók mottóját, jelmondatát is, melyet most szent János evangéliumából választott: „Az Ige testté lett és közöttünk lakott” (Jn. 1,14).

A Mária Magdolna Plébániáról tizen-nyolc fiatal vett részt a zárandoklaton. Rozsé atya vezetésével. Mi augusztus 10-én reggel indultunk útnak Zalaegerszegről, az egyházmegye többi részéről származó ifjúság pedig Szombathelyen csatlakozott hozzánk. A Székesegyházban közös szentmisén vettünk részt, azután irány Olaszország!

Aznap (10-én) este érkezünk meg Reggio Emiliába, előtalálkozónk színhelyére. (A város a Pó síkságon található, Milánótól délre.) A szállásunk Reggiótól kb. egy órányira volt, a hegyek között, három kis falucskában: Castelnovo Ne Montiban, Colaban és Ligonchioban. Itt vendégszerető, barátságos családok kényeztettek minket négy napon keresztül. A kényeztetéshez tartozott, hogy gondosan megszervezték napjainkat, igyekeztek minél többet adni, megmutatni a környék szépségéből. (Volt alkalmunk pl. egy olasz sajtógyárat is meglátogatni.) Velük együtt vettünk részt a szentmiséken, és ők gondoskodtak a lelki táplálék mellett a testről is, még hozzá igen fejedelmi módon. Azért voltak bizonyos nehézségek: Vendéglátóink nem igen beszéltek az olaszon kívül más nyelvet, esetleg franciát (vagy latint), és persze a fiatalabb nemzedékek angolt. Így hamar hozzászoktunk ahhoz, hogy kézzel-lábbal kommunikáljunk, ennek megértéséhez azonban nem kis találékonyságra volt szükség az olaszok részéről.

Reggio Emilia környékén volt a magyarokon (Szombathelyi és Pécsi egyházmegye) kívül francia, lengyel és palesztin fiatalok előtalálkozója is.

Reggióban szerveztek közös programokat a különböző nemzetek ifjúságának. Egyik este körmeneten vettünk részt, a város nagyobb terein megálltunk, itt a népek fiataljai tanúságot tettek hitükről, ezzel egyben országukat, egyházmegyéjüket is bemutatva. (Mi Szent Mártonnak, az egyházmegye védőszentjének életéből adtunk elő epizódokat nagy sikerrel.)

Augusztus 14-én eljött a búcsú napja. Vendéglátóink azzal a kéréssel bocsátottak útra, hogy imádkozzunk értük Rómában.

Az út Rómáig valahogy hosszabbnak tűnt, mint Szombathelytől Reggióig. Mikor végre megérkeztünk, kis kavarodás támadt: kiderült, hogy különböző technikai okok miatt 1300 magyar-nak nincs szállása. Végül a probléma megoldódott: egy külvárosi iskolában hajthattuk álmra fejünket.

Augusztus 15-én

a vendéglátó olasz plébános celebrálta a misét, a liturgia keretében megmosta hat magyar fiatal lábát. Róma üdvözölte Magyarországot. A találkozó legnagyobb pillanatai voltak, mikor a magyar zárandokok a

Szent Kapun átlépve a Szent Péter bazilikába vonultak, hogy így teljes búcsút nyerjenek. Ez egy megismételhetetlen dolog volt, olyan élmény, amely egész életben elkísér.

Szerdán bűnbánati nap volt a Cirus Maximusban, csüörtörökön és pénteken pedig katekézis a magyaroknak a Jézus, a mester templomban. (A katekéziseket Bíró László és Balás Béla püspökök tartották.) A kötött programok mellett volt időnk várost nézni: a katakombáktól a Colosseumig szinte mindent láttunk azok közül, amiket az ember nem hagy ki, ha eljut Rómába.

Annak, hogy szállásunk messze volt a városközponttól, volt egy előnye: rájöttünk, milyen sok ismeretségre lehet szert tenni a tömött buszon, metrón (akár kongói fiatalemberekkel is, ha úgy tetszik).

„Sotto la stessa luce
Sotto la sua croce
Cantando advina voco
e l'Emmanuel”

Gyakran csendült fel a találkozó himnusz, nemcsak a templomban, de a buszokon, metrón, az utcán is, és a dalt mindannyian egy emberként énekeltük, legtöbbször olasz nyelven.

Augusztus 19-én minden zárandok fiatal közös virrasztáson vett részt Tor Vergatán. A Szentatya szólt hozzánk: A fiatalokba vetette bizalmát. „Che torza” („micsoda erő”) ezek voltak II. János Pál szavai az ünneplő, ujjongó fiatalság láttán.

A másnapi szentmisén mind a kétmillió fiatal részt vett, akik a Tor Vergatán töltötték az éjszakát. Ez volt a találkozó csúcspontja, de egyben záróakordja is: augusztus 20-án hazaindultunk.

Úgy érzem, mindenki gazdagabban, megerősödve érkezett haza.

Köszönet a minket kísérő atyáknak: Balásnak, Ferinek, Csaszinak és Rozsénak. Az ő szervezőkészségük, imáik, jókedvük és nem utolsósorban helyes és nyelvismeretük nélkül nem ment volna ilyen zökkenőmentesen a zárandoklat.

Búzás Eleonóra

Családfesztivál szeptember 29-30.

Kedves Családfesztiválozók!

Szeretném felhívni a figyelmet a megszokott időpontra, szeptember utolsó hétvégéjére. Az idei a hetedik alkalom, amikor megnyitja kapuit a családfesztivál.

Sajnos (vagy hála Istennek ?!) elég szűk az a kapu, hiszen évről-évre teltház van ilyenkor az MMIK-ban. A város vezetőit eleinte meglepte, hogy civil szervezéssel ilyen nagyszabású rendezvény valósul meg. Elfogadásukat az „Egerszegért” díjjal erősítették meg 1998-ban. Aki nem vett még részt a Családfesztiválon talán nem érti az elismerés fontosságát, hiszen célunk volt az egész várost megmozgatni. A család együtt tölthet egy gondtalan hétvégét úgy, hogy minden korosztály megtalálhatja az érdeklődésének megfelelő programot. Így van ez idén is. Szeptember 29-én pénteken a nyitóest bárki számára megtekinthető a Zsinagóga épületében. A színes műsoros est vendége a

felejthetetlen Nemeshegyi Péter atya. Szeptember 30-án szombaton az MMIK várja a családokat. A felnőttek találkozhatnak Andrásfalvi Bertalannal, Gorore Lászlóval, meghallgathatják Orbán Péter, Benkő Ágota, Kálnai Katalin előadásait.

A gyerekek délelőtti kézművesházakban és történelmi játszóház színterein próbálkozhatnak selyemfestéssel, barkácsolással, üvegfestéssel stb. Délután a Hétrét együttes zenés műsora és a Pesti kör Négyszögletű Kerek Erdő c. színdarabja kínál jó szórakozást. Nem marad el a fergeteges közös táncház sem a Madárdal együttes vezetésével.

Este Bálint András előadói estjét hallhatjuk, Ami Márai Naplójából kimaradt címmel.

A bölcsődés és óvodás korú gyermekek felügyeletéről gondoskodunk!

A programok és a teljes ellátás, a meglepetések és ajándékok felnőttek számára jelképes összegbe (300 Ft) kerülnek, a családokkal érkező gyermekek számára ingyenes.

Szeretettel várjuk az idei **Családfesztiválon!**

Családfesztivál Alapítvány

Megjelent? Megjelent! (Zalaegerszeg, Mária Magdolna Plébániatemplom)

Örömmel adjuk hírül kedves Olvasóinknak, hogy nemrégiben megjelent a Tájak Korok Múzeumok Egyesület kiadásában a plébániatemplomunkat bemutató mű. A kötetet Dercsényi Balázs szerkesztette, a tartalmi rész Kostyál László művészettörténész, a Göcsej Múzeum igazgatója igényes munkája. Megismerhetjük belőle a plébániatemplom, illetve elődei történetét, építésének körülményeit és fennállásának jelentősebb eseményeit.

A leíró részben alapos, minden részletre kiterjedő tájékoztatást kapunk a templomkülsőről, illetve a templombelső freskóinak, oltárképeinek szimbolikájáról és művészi jelentőségéről. Nem feledkezett meg a szerző a templom körüli néhány kőszobor és a Szentháromság kompozíció bemutatásáról sem. A könnyebb tájéko-

zódást két „térkép” is segíti. A címlap hátoldalán a Zalaegerszeg térképen pirossal kiemelve jelzik a templom helyét. A hátsó borító verzóján a templom alaprajza lát-

zódást két „térkép” is segíti. A címlap hátoldalán a Zalaegerszeg térképen pirossal kiemelve jelzik a templom helyét. A hátsó borító verzóján a templom alaprajza lát-

falképeket, amelyek a belső teret díszítik, s amelyekről a kötetben már olvashattunk. Jórész ezekből a freskókból válogat a szerző a kötet illusztrációjához is. Turisztikai szempontból nem elhanyagolandó, hogy egy rövid, német nyelvű összefoglalás is található a tartalmi rész végén.

Jó szívvel ajánlom a könyvet mindenkinek, akinek fontos, hogy megismerje és értse azt a helyet, ahol él, s ahová az Úr Jézushoz jár vendégségbe.

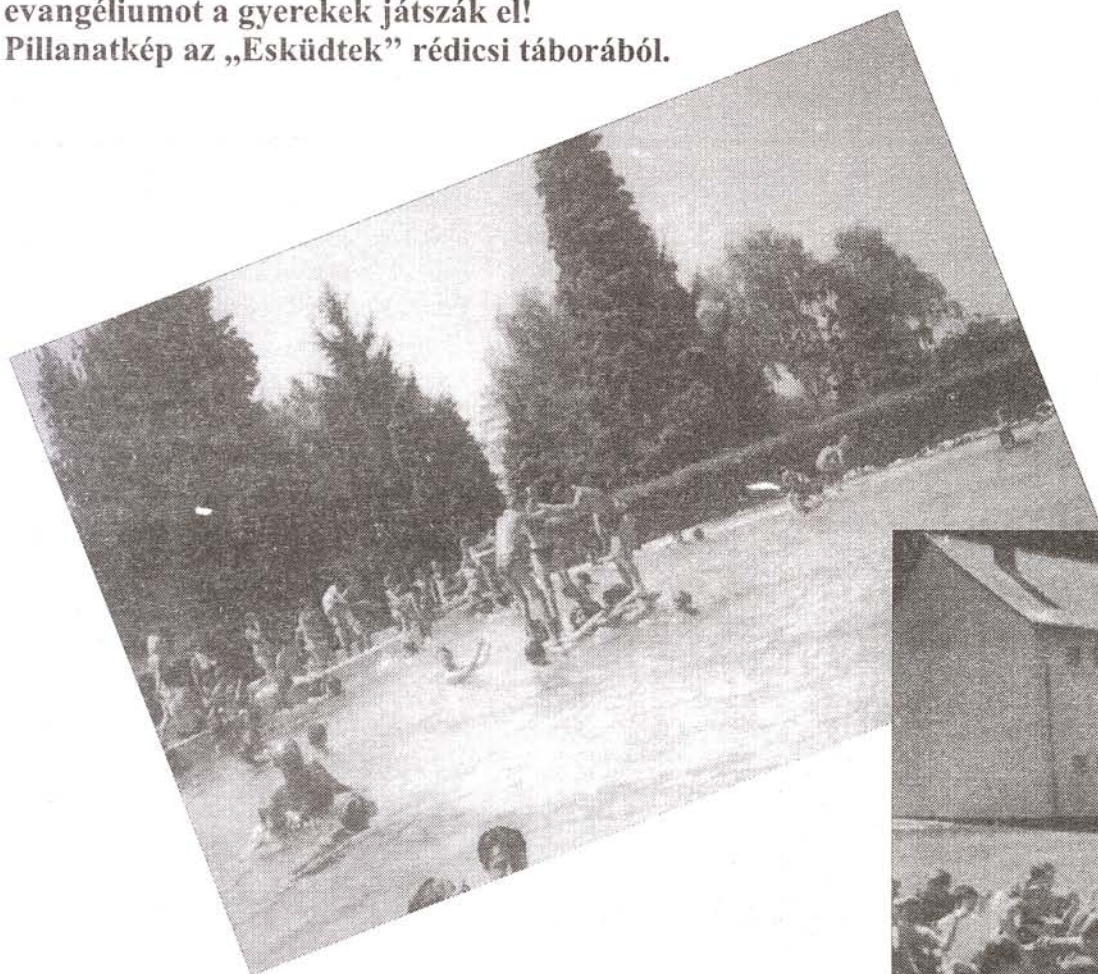
A szerző írja: „Bár építészeti megoldásai egyszerűbbek, méreteinek, Cimbal által festett freskódíszeknek messze környéken nincs párja.”

Legyünk tehát büszkék a templomunkra, az építető elődökre, és erre a könyvre is, amely hiányt pótolva megismerteti és megmutatja értékeinket nekünk, helyieknek és a hozzánk betérő idegéneknek is.

Tímárné Németh Valéria

Zoltán atyának is könnyebb, ha az evangéliumot a gyerekek játsszák el! Pillanatkép az „Esküdtek” rédicsi táborából.

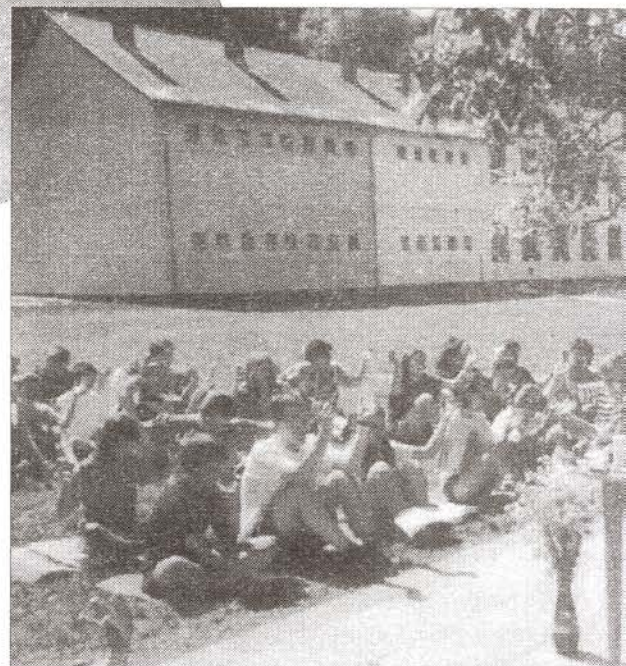
Nemcsak lélekben építkeztünk... Rédicsi tábor a plébánia hittanosaival és a Mindszenty Iskola nyolcadikosaival a bázakerettyei strandon.

A NYÁR KÉPE

Aerob
Hittan

Az Istennel való bensőséges szabadtéri szentmisén is

ÉLMÉNYEI EKBEN

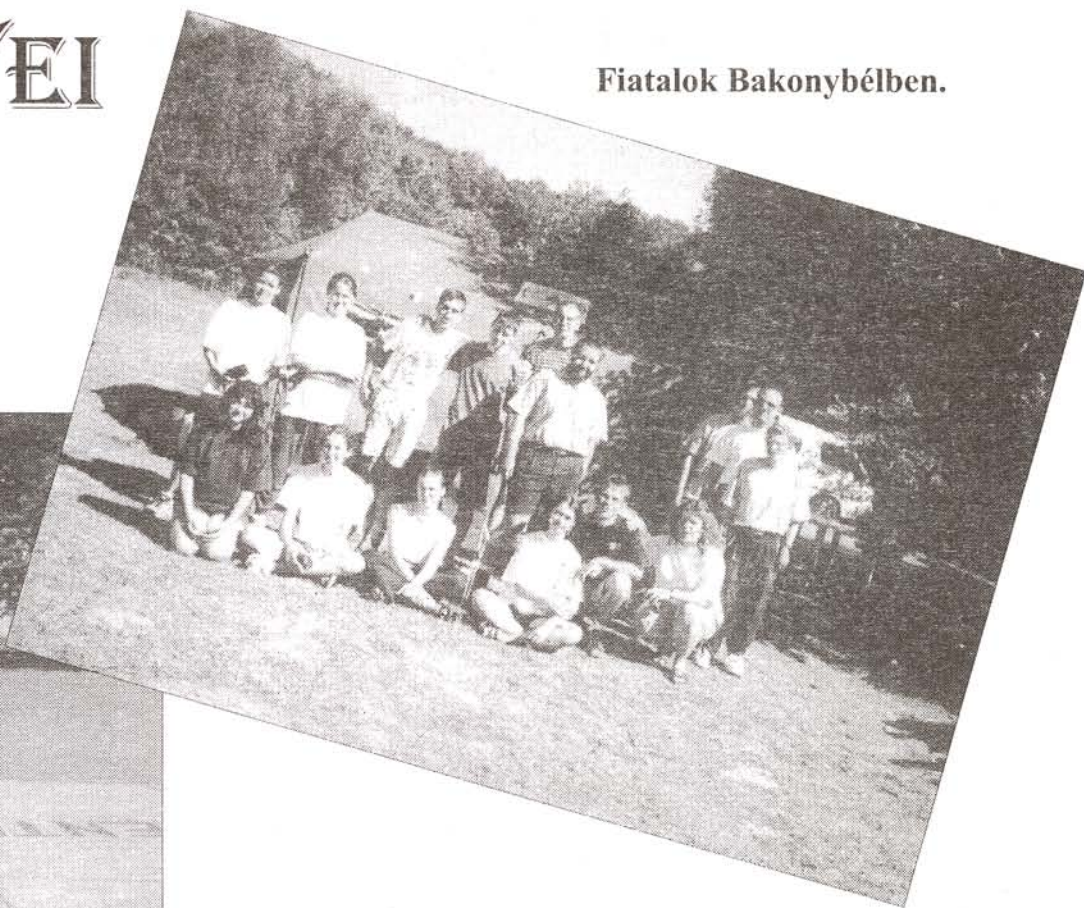
k ebéd után.
tábor Jánosháza.

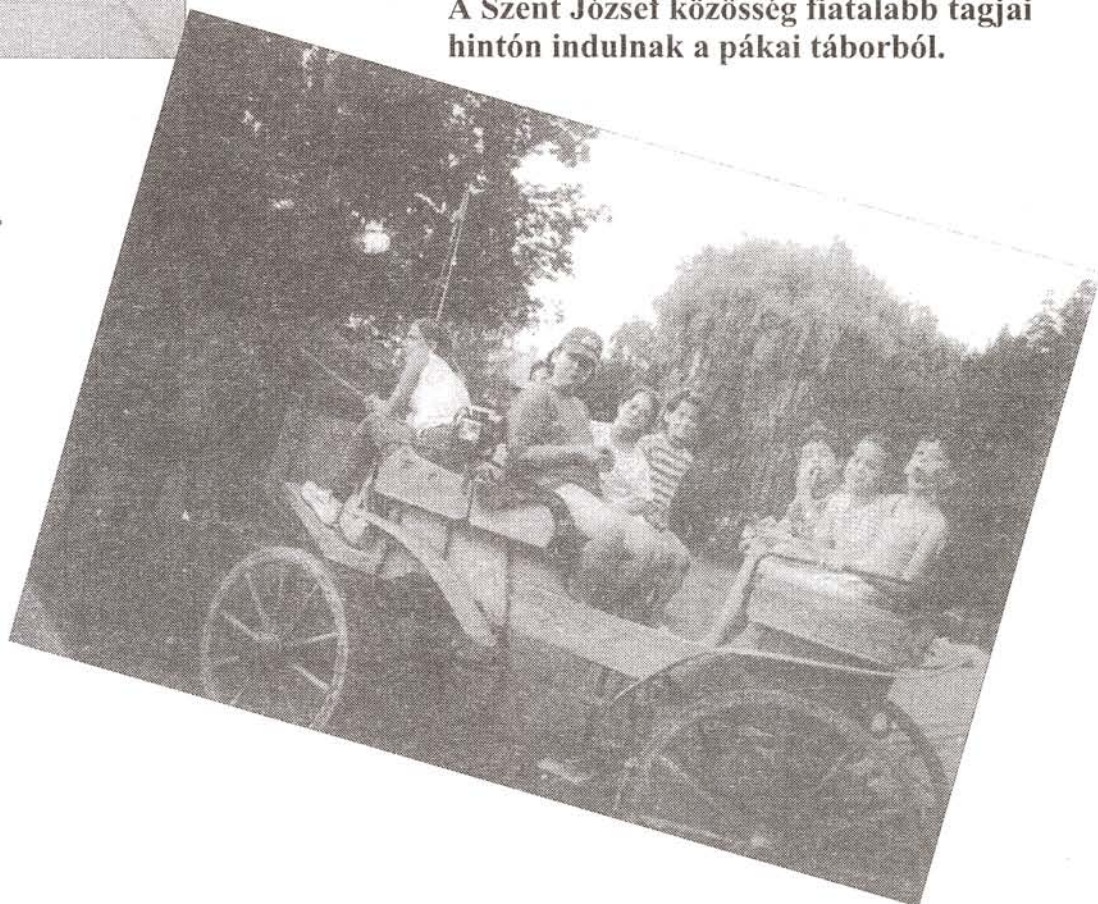
es kapcsolat a
megvalósult Bázakerettyén.

Fiatalok Bakonybélben.

A Szent József közösség fiatalabb tagjai
hintón indulnak a pákai táborból.

Halála után huszonöt évvel, a szentév és a magyar államiság millenniuma, valamint a rend-

szert változtató tíz év során megélt örömek és keserőségek elég indíttatást jelenthetnek a zalaegerszegieknek, főleg a templomba járó híveknek, hogy emlékezzenek egykori plébánosukra: Mindszenty József-re. Élnek még köztünk szép számmal olyan kortársak, akik gyermek- vagy fiatal felnőttkorukban hétről-hétre láthatták, hallhatták, ügyes-bajos dolgaikban kapcsolatba kerülhettek vele. Így közvetlen tapasztalat alapján ismerték, vagy hozzátartozóik elmondása révén őrzik emlékét. Halálának negyedszázados évfordulója egyébként is alkalmat ad a megemlékezésre, hiszen az egykori zalaegerszegi apát-plébános, innen "lép be" az ország történelmébe és emelkedik később világ-hírré. Régi tanítványai, hívei összevethetik tapasztalataikat, véleményüket a történelmi események sodrába került s abban hőiesen helytálló, rendkívüli személyiség életével és példájával.

Valóban egy rendkívüli személyiség arcéle rajzolódik az elé, aki behatóbban tanulmányozza a 27 éves korában plébánossá, majd öt évvel később címzetes apáttá, püspöki biztossá kinevezett fiatal pap életét és munkásságát! Aki számba veszi tulajdonságait, gondolkodásmódját, felelősségérzetét és hivatásbeli elkötelezettségét, óhatatlanul keresi annak eredetét. Szeretné megérteni, miből táplálkozik ennyi energia és lendület? Miért a rokon- és ellenszenv, mellyel tevékeny élete során találkozik? Mert így van ez már 1919-ben a fiatal hittanárnak, a húszas évek lelkipásztornak, a negyvenes évek veszprémi püspökének és a későbbi esztergomi herceg-

„A hit örömeiben...”

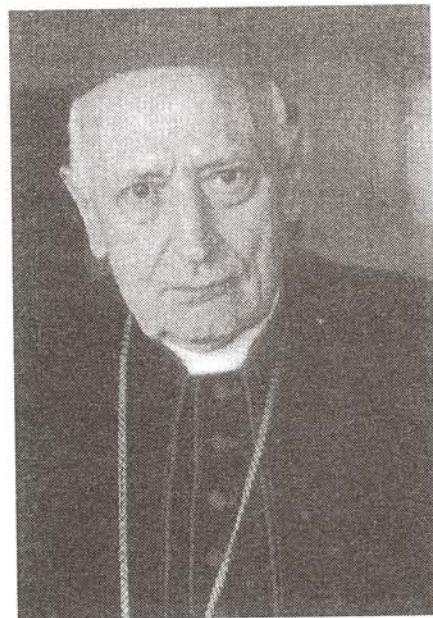
(Mindszenty bíboros lelki portréjához)

primásnak esetében is. Vizsgálhatjuk életének bármely szakaszát, mindig egy kemény, céltudatos, tevékeny, a rábízottakkal törődő, az elesetteket segítő, a megalkuvókat bíráló és elveiért a hatalmasokkal ütközést is vállaló személyiséget találunk. Aki szeretné megérteni ezt a jelenséget, annak – véleményem szerint – életének első harmadában írt két könyvét kell elolvasnia. Az első "Az édesanya" (1916) címet viseli, a másik Padányi Bíró Márton életéről és munkásságáról (1934) szól. A barokk kor gondolkodásmódját és cselekvési mintáit követő Bíró Márton veszprémi püspök mentalitása és személyisége mély nyomot hagy Mindszenty József papi-főpapi lelkületén. Ez a hatás elkíséri egész életén keresztül, tevékenységében újra és újra tetten érhető. – Az édesanya c. művéből pedig megérthetjük tartózkodó, sokszor a kérlelhetetlen szigor mögé rejtett gondoskodó szeretetét: a családok támogatását, a szegények felkarolását, a hátrányos helyzetű, de tehetséges diákok segítését; mindazt, amit ma szociális érzékenységnek nevezünk, s amit aktív közéletiségnek tartunk.

Ahogy a fénysugarat a prizma színeire bontja, úgy tárja fel Mindszenty József e két fiatalkori írása lelki fejlődését, tetteinek mozgató rugóit, mentalitását. Ezek után érthető meg, hogy azok, akik vele kapcsolatos élményekről szólnak, sokszor ilyen fordulatokkal élnek: "Igen jószágos ember volt, de engem úgy lehordott, mert ..."; vagy: "Nagyon kemény ember volt, de adott öt pengőt, amikor ..."; vagy: "Nem oldozott fel amíg ..."; vagy: "...

aztán levelet írt ügyemben a polgármesternek, de vissza kellett mennem, hogy meg-

mondjam: mit intéztem!"

A helyszűke nem teszi lehetővé, hogy Mindszenty József apát-plébános, zalai püspöki biztos tevékenységéről akár csak felsorolásszerűen is megemlékezzünk, de helyi tevékenységéről – néhány mondattal – mindenképpen szólnunk kell! Letelepített városunkban két szerzetesrendet: a Notre Dame nővéreket a zárda mellé épített iskola-komplexummal, valamint a ferences rendet templommal, rendházzal, plébániával. Nagy gondot fordított a lelkipásztori feladatok ellátására, a szociális gondoskodásra, oktatásra, nevelésre, betegek, öregek, foglyokra. Segítségére volt ebben a papságon kívül az u.n. utca- és házapostolok hálózata, melyen keresztül mindenkit elért, még az u.n. szemérmes szegényeket is. Törődött a sajtóval! Ennek jelentőségét, hatását, fontosságát felismerte. Munkája során a helyi hatalommal nem egyszer vállalt súlyos konfliktusokat. Érthető, hogy a második világháború vésterhes időszakában az egyre

(Folytatás a 9. oldalon! →)

(Folytatás az 8. oldalról!)

inkább jobbra tolódó Magyarországon a szentszék az éppen megüresedő veszprémi püspöki székbe sietve őt, a hajlíthatatlan gerincű, szokimondó, feddhetetlen és tevékeny lekipásztort nevezi ki, aki – amíg még lehet – szervezi az embermentést, értékmentést és a diktatúra elleni fellépést!

Mindez aztán azzal is járt, hogy a nagy háborús kataklizma után az egyházkormányzatnak még nagyobb terhe és felelőssége hárult rá. Ezzel egyben megindult élete kálváriájának útján, mely a megaláztatás, kínzás, ítélet, börtön, kiszolgáltatottság stációin át vezet tovább. (Rövid fellélegzés: a

dicsőséges 56!) Majd jön az önként vállalt hosszú fogság: 15 év az amerikai követség egy szobájában. – Innen a megtett út már eléggé ismert. Nem ismert azonban a lélek belső alakulása, fejlődése, mely lehetővé teszi, hogy megszenvedett igazsága tudatában is engedelmes marad. Mestere is kiüresítette önmagát és engedelmes volt a halálig! Mindszenty bíboros végül is le tudja írni: „A számkivetésben sem érzek keserűséget. A hit állandó öröme indít arra, hogy dolgozzam a lelkekért a menekült magyarság körében. Ezt kezdtem el Zalaegerszegen, folytattam Veszprémben, Eszter-

gomban és az országban. Ez a feladat hárul rám most is: keresni, vigasztalni és erősíteni enyéimet. Nem azt keresem, ami nekem hasznos, hanem ami másoknak van javára, hogy üdvözüljenek” (1.Kor. 10, 33)“

Irodalom:

Mindszenty József: Padányi Bíró Márton élete és kora (1934)

Mindszenty József: Az édesanya (1916)

Artner Tivadar: A bíborosról gyermekszemmel. Emlékezés Mindszenty Józsefre (Vigilia 1993/8. 582-589).

Köszönet mindazoknak akik történeteiket leírták vagy elmesélték!

id. Dr. Marx Gyula

„Ó mennyeknek királyné Asszonya, Istennek szent Anyja és e világnak megépítő nemes Asszonya, dicsőséges Szűz Mária! A te szentséges kezedbe és oltalmadba ajánlom az Anyaszentegyházat mind bennevaló fejedelmekkel és lelki népekkel együtt. És ez szegény országot mind bennevaló urakkal és szegényekkel, boldogokkal egyetemben, hogy te légy Nagyasszonyunk és Oltalmunk, és én szegény lelkemet is a te kezedbe ajánlom.”

Augusztus hónap szentje:

Szent István király

Ezzel az imával ajánlotta Szent István királyunk az országot Szűz Máriának 1038. augusztus 15-én.

Hogy az ország pogányságból kereszténnyé lett, István király érdeme. A magyarok megtérítése azonban, még szervezetten is, már édesapja, Géza fejedelem uralkodása idején megkezdődött.

István királynak Gizellával kötött házassága szilárd alapokat teremtett az ország kereszténnyé válásához.

II. Szilveszter pápa, aki a koronát küldte Istvánnak, ezzel a tétivel elismerte őt és áldását adta egy új állam új uralkodójára.

Igazságosság, jámborság és a béke szeretete ez jellemezte uralkodását, ami nem volt könnyű

feladat számára. De minden tevékenységével és minden erejével azon fáradozott, hogy a kereszténység megszilárduljon az országban.

Egy tulajdonságát szeretném kiemelni a sok közül: István nemcsak jó uralkodó, hanem **igazi édesapa** is volt. Sajnos több gyermeke közül csak egynek örülhetett hosszabb ideig, Imre hercegnek. Neveltetése mellett nagy gondot fordított arra, hogy ő maga is segítse az uralkodásra való felkészülésben. Az „**Intelmek**” című írásából tudjuk meg, hogy az igazi keresztény édesapa mire is tanította fiát.

Néhány gondolat az „**Intelmekből**”:

„*Hallgasd, én fiam, a te atyád tanítását és a te anyád törvényét ne mellőzd...*” *Mindenek*

előtt meghagyom, hogy a katólikus hitet oly szorgalommal és vigyázattal tartsd fenn, hogy minden Istentől neked alattvalóul adatott példaképe légy! ... Tudd meg, hogy minél nagyobb királyi ékesség az előttünk valóknak törvényeit követnünk és tisztessé szülők szerint cselekednünk... Azért élnek az atyák, hogy neveljék gyermekeiket és azért vannak gyermekek, hogy szolgálatkészek legyenek szüleik iránt.”

Úgy gondoljuk, hogy minden mai keresztény családban aktuális olvasmány lenne István király fiához szóló intelmei szülők és gyermekek számára egyaránt.

A QUO VADIS ifjúsági közösségből:
Horváth Anita

Ki, ha nem mi? Mikor, ha nem most?

olvashattuk az Új Ember címoldalán

és -

Miért csak ennyien? - tehetjük hozzá.

Katolikus Nagygyűlés a Kisstadionban.

Mindig, mindenre van magyarázat, mindig mindenre van elfogadható kibúvó, mindig akad fontosabb és halaszthatatlan dolgunk.

Vannak azonban olyan események, melyekre jövőre, vagy máskor, vagy majd egyszer valamikor - nem tudunk elmenni, mert egyszer és nem többször történnek. Nem ismételhők. Ekkor és most töltenek fel bennünket Isten kegyelmével, hogy azután szórhassuk „két kézzel” és sokszorozzuk.

Egy telefon, egy személyes megszólítás, s máris megyünk - bár előző nap még munkál bennünk, - annyi más bajunk, gondunk, munkánk lenne! Valahogy nincs meg a lendület. Nehezen mozdulunk, lekötnék a napi problémák. Miért?

Mégis elindult Zalaegerszegről és szűkebb környezetéből 45 hívó Budapest felé. Ahogy a Kisstadionhoz értünk, már nem kellett a nógatas. A szívélyes fogadtatásban éreztük Isten erejét. Ahogy elfoglaltuk helyünket - jöttek a Szombathelyi Egyházmegye többi küldöttei: ismerősök, teológiai tanfolyamon évfolyamtársak, sok-sok ismert arc. „Otthon éreztük magunkat”. Összefutottunk plébániánk hajdanvolt káplánjaival egy „meleg” kézszorításra és pár szóra.

A hőség ellenére kitartóan és nagy figyelemmel kísértük az első nap előadásait. A köszöntők után múltunk képeit láthattuk magunk előtt, hívőkből, szerzetesekből összeállított tánccsoportok adták elő magyarságunk és vallásunk gyökereit. „István királyi hatalmát Istentől kapta és királysága is Istené. Olyan nemzetet akart építeni, amely önmagával azonos és szent”.

Nagyon jó volt látni ismerősöket, zalaegerszegi ferences testvéreket,

hogy úgy táncoltak, mintha életükben akár napi feladatként szerepelne. Tanulhatunk bátor kiállásukból és meríthetünk erőt a sok világi szerepvállalásából is. Nagy élményt adó koreográfiát láthattunk, melyben a pusztító idegenek lovas betörését az újjászületés, a feltámadás reménysége követte. Egész nap folyamán a programfüzet segítségével pontosan követhetők voltak a színpad történései és abba aktívan bekapcsolódhattak a hívők is.

A programrészeket énekkari előadások választották el egymástól. Szentségimádás zárta a napot, melyben az összes résztvevő együtt, egy szívvel imádkozott, énekelt, miközben a színpadon kiterített hatalmas palást körül meggyújtották Isten fényeit.

„Járja át fény a szívetek,
Századok homályát fényesítse meg,
Áradjon erő, mint zúgó fergeteg,
Győzzön a gyarló gyöngeség felett
Járja át fény a szívetek”

A program végén mindenki elindult szálláshelyére. Mivel a Szombathelyi egyházmegyből olyan sok résztvevő volt, nem plébániákon és családoknál, hanem egy szállodában biztosítottak nekünk helyet.

Este, szállásunk közelében a Szent Gellért templomban szokatlanszer-tartáson, a katekumenek liturgiáján vehettünk részt.

A nagygyűlés második napját a jelen és a jövő töltötte be. Sorban bemutatkoztak a plébániák és a kapcsolódó mozgalmak. Történetekkel színesítették bemutatkozásukat. Megtérők mesélték el röviden életüket, tanúságot tettek, majd felcsendült Sillye Jenőék előadásában:

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, karjaimba zártalak, örökre enyém vagy!”

Nehéz sorsok, életek tanúi lehetünk, s miközben hallgattuk, elfeledtük saját gondjainkat, azok semmissé váltak, összezsugorodtak.

Nevelődtünk, mint a nagy családok minden tagja. Egymást formálva, egymást csiszolva egyre jobba, mélyebbé válik a jó közösségben mindenki.

A fiatalsághoz Balás Béla püspök szólt:

„Aki itt van, mind fiatal!” Mikor vagyunk öregek? Ha nem vesszük át Isten tempóját. Magyarságunkat és kereszténységünket kell összekovácsolni, s akkor Krisztus fog ránk mosolyogni és a világ ránk bámulni. Miért ne sikerülne? Ki, ha nem ti és mikor, ha nem most?”

A zenei kíséretet a nap folyamán a Mátyás templom kórusa, Sillye Jenőék és a 10 tagú Benyus család adta.

A záró, koncelebrált szentmise délután kezdődött Paskai László bíboros úr vezetésével. A szentbeszéd az egyéni és közérdekről szólt. Világunkban megfordult a sorrend. Én vagyok az első, én vagyok a legfontosabb, mások és a közjó nem számít. Sokan értetlenül néznek. talán bolondnak is tartják azt, aki nem így gondolkodik.

Krisztus a jövőnk, de ezt csak úgy tudjuk megvalósítani, ha egyháziak és hívők egyaránt felelősséggel viseltetünk dolgainkban. Világítani kell, akkor is, ha sokszor fúj a szél és nagyon nehéz megtartani a láncot.

Fiatalnak kell lenni akkor is, ha sokszor lehúznak mindennapi gondjaink.

Érdemeljük ki a címet:

„Aki itt van, mind fiatal!”

Hazafelé az autóbuszon többen elmondták, mit jelentett nekik ez a két nap. Énekléssel, imádsággal és persze Balatonlellén egy jó nagy adag fagyizással pillanatok alatt Zalaegerszegre érkeztünk. Fáradtan, de fiatal szívvel!

M.M.

„Múltunk a reményünk, Krisztus a jövőnk”

Ez a mondat a mottója az idei, jubileumi évnek, amelyet mi fiatalok az ifjúsági Nagytáborban élhettünk meg Zánkán, június 26.-a és július 2.-a között. Mintegy 1400 magyar fiatal gyűlt össze a Kárpát-medencéből, hogy együtt ünnepelhessük Jézus Krisztus megtestesülésének 2000. évfordulóját, valamint az 1000 éves magyar államiséget.

Plébániánkat 23-an képviseltük a táborban. A fő szervezést a Katolikus Ifjúsági Mozgalom vállalta. Minden napnak megvolt a központi témája, ami köré épültek a délelőtti szentmisék, katekézisek, valamint a délutáni fakultatív programok, melyeken mindenki megtalálhatta a saját arculatához legközelebb állót. Ezek között szerepeltek: 24 órás szentségimá-

dás, énektanulás, sport, kézműves műhely, játékok, filmklub, illetve az előadások, amelyek párhuzamosan folytak 5-6 különböző helyszínen. A sok érdekes téma közül nehezen tudtunk választani, de döntéseinket sohasem bántuk meg. Esténként, a 3-4 egyházi könnyűzenei koncerten önfeledten szórakozhattunk: énekelhettünk, tapsolhattunk, táncolhattunk... A tábor területén lévő zánkai kikötő pedig lehetőséget adott a balatoni megmártózásra is.

Külön megtiszteltetés volt számunkra, amikor ifjúsági énekkarunkat felkérték, hogy az egyik misén mi énekeljünk. Ennek nagyon örültünk, és azt hiszem, sikerült is bemutatkoznunk.

Biztosítva volt a tábor területén kívül csendes helyen végezhető egynapos lelkigyakorlat, azaz remetenap. Közülünk is jópáran választották ezt az imaformát maguknak.

Egész napra volt biztosítva elfoglaltság, mégis rengeteg alkalmunk volt ismerkedésre és tapasztalatcserére más egyházmegyék fiataljaival.

Csupán 5 napot tölthettünk el együtt a sokszáz katolikus kortársunkkal, mégis megéreztek, hogy az egyház él, és hogy milyen jó, hogy mi is a része lehetünk. Jó volt látni, hogy mindenki kicsit másként tapasztalja meg Istent: a csöndben, vagy hangos dicsőítő énekben.

Végül sok-sok ajándékkal térhettünk haza: egy nagyon jól megszervezett hetet, fantasztikus programokat, sok új barátot, lelki erőt és a földről kicsit felemelő Isten-élményt, Isten-közelséget kaptunk.

Számunkra ezt jelentette a Zánkai Jubileumi Ifjúsági Nagytábor.

Marton Renáta
K.K., P.A., H.C.
táborozók

A TITOK

„Tessék, itt a titkom. Nagyon egyszerű: jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.”

Erre a gondolatra épült a Perenyén eltöltött idő. Felidéztük, mit jelent másokat „megszelidíteni” és mit jelent az, hogy mi megszeliidítettek vagyunk. A megszeliidítés csak Isten miatt működik, Ő az, aki miatt tudunk szeliidíteni és Ő az, aki mindenki más előtt már megszeliidített minket.

Ez a felismerés vezetett arra, hogy egy kicsit a magunk életéről, közösségünkről beszéljünk. Nagyszerű, hogy évente 80 gyermeket táboroztatunk, és akkor élesben tapasztaljuk közösségünk állóképességét. Elérkezettnek láttuk az időt a töltekezésre is, így jött az ötlet, hogy a táboroztató Quo Vadis közösség egy „szervíz” tábor rendez, ahol egy kicsit magának örül, ahol egy kicsit értékeit kutatja, gyengéit javítja.

Nagy kaland és közös kincs volt ez a néhány nap Perenyén.

„Az idő, amit a rózsádra vesztegettél: az teszi olyan fontossá a rózsádat.” Az idő, amit egymásra pazarol-

tunk, az tett bennünket egymás számára fontossá, felelőssé.

A felfedezés nagy volt, hiszen a lényegét értettük meg: a közösség hivatását, mely sohasem öncélú, ha-

nem jel. Arra hív, hogy messzebbre, előrebb menjünk, a szeretet hív: „Jöjj és igyál a forrásból, mely a Örökkévalóból fakad!”

Ez a kis közösség részét képezi egy nagyobb testnek, az egyházközösségnek, amely egy még hatalmasabb testnek a része, és így épül eleven, apró kövekből az Egyház, amely mindig fiatal és szép.

a Kis Herceg

Szentévi Római Nemzeti Zarándoklat

A Jubileumi Szentévben országos zarándoklat indul Rómába. A nemzeti zarándoklatra csoportosan és magánszervezésben is lehet jelentkezni és indulni. A zarándoklat koordinálásával a Magyar Katolikus Püspöki Kar a Makrovilág Utazási és Zarándokutazási Irodát (Bp., Üllői út 11-13. tel: (1)215-0636) bízta meg. Az iroda biztosítani tudja a zarándoklat programjaira való bejutást.

A zarándoklat hivatalos programja:

október 7. szombat:

16³⁰ koncelebrációs mise a Santa Maria degli Angeli a Martiri bazilikában.

október 8. vasárnap:

10⁰⁰ az új évezred felajánlása Mária oltalmába, a Magyarok Nagasszonya ünnepén; részvétel a Szentatya és a világ püspökei által a Szent Péter téren celebrált szentmisén,

18³⁰ Milleniumi Keresztút, Via Lucis és virrasztás a Lateráni bazilikában.

október 9. hétfő

10⁰⁰ a világ minden részéből érkező magyar zarándokok ünnepi miséje a falakon kívüli Szent Pál bazilikában.

október 10. kedd:

9³⁰ koncelebrációs mise a Santa Croce on Gerusalemme bazilikában

Megjelent volt plébánosunk, **dr. Szabó Gyula** főiskolai tanár hat kötetből álló dogmatika könyvsorozatának harmadik része.

III. rész: Jézus Krisztus és az ő Édesanyja

A főiskolai jegyzet megvásárolható a sekrestyében 350.-Ft-os áron.

Örömmel közöljük, hogy az I. és a II. rész újra kapható a sekrestyében.

Egyházmegyei lelkinap

2000. december 2-án, szombaton városunkban, a Zár-dában lesz az Egyházmegyei Családi Lelkinap. A részletes programról következő számunkban tudunk tájékoztatást adni.

Egyházmegyei kitüntetés

Örömmel értesültünk a hírről,
és tudatjuk olvasóinkkal, hogy
Konkoly István Megyéspüspásztor

Stróber Lászlónak

egyházközsegi plébánosának
„címzetes molnári apát”
kitüntetést adományozott.

Szent Család Óvoda

2000. október 13-án pénteken **őszi szüreti táncház** kezdődik 16⁰⁰-kor a Szent Család Óvodában. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

A Gyermekeinkért 2000 Egyesület 2000. november 25-én, szombaton **egyesületi bált** rendez. A bál pontos helyéről és idejéről a későbbiekben tájékoztatják az érdeklődőket.

Keresztény életre felkészítő foglalkozás kezdődik plébániánkon. Szeretettel várjuk azokat a felnőtteket, fiatalokat és házasságra készülöket, akik nincsenek megkeresztelve vagy még nem jártak hittanra, nem voltak elsőáldozók és béralkozók, de szeretnének megismerkedni hitükkel. Az első foglalkozás szeptember 24-én délután 5-kor kezdődik a plébánián.

Köszönet

A Mindszenty Iskoláért Alapítvány kuratóriuma köszönetet mond a kedves híveknek a pünkösdi hangversenyen való szíves részvételükért és nagylelkű adományaikért. A bevétel összege 85.200.- Ft, amit az alapítvány a nyár folyamán használatba visszakerült iskolaépület felújítására fordított. Külön köszönet Tóth Györgynek, templomunk kántor-karnagyának, aki a hangversenyt megszervezte és vezényelte, továbbá Mátyás István orgonistának, a bécsi Zeneakadémia hallgatójának, Pintér Edina szólóénekesnek és a Mindszenty József kamarakórus tagjainak.

Szecsányiné Pollák Györgyi
az alapítvány kuratóriumának elnöke

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.

Szerkesztő: a Tájékoztatói Munkacsoport

Főszerkesztő és felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901 Tel.: 92/ 312-157

Tipográfia: Frimmel Gyula

Szedés és szövegszerkesztés: "Ⓢ-séghen az erő"

Nyomtatás: Göcsej Nyomda